

MỤC SƯ ANH GIÁO TRỞ VỀ GIÁO HỘI CÔNG GIÁO

Rất nhiều người theo Đạo Công Giáo đạt đến niềm xác tín:

- Chính sức mạnh Trên Cao thúc đẩy họ trở về với Giáo Hội Công Giáo, chứ không phải tự sức riêng họ!

Đây cũng là trường hợp của tôi. Bởi vì, tôi hoàn toàn ý thức có tiếng nói bên trong, không ngừng thôi thúc tôi phải trở về với Giáo Hội Công Giáo.

Hôm nay - 40 năm sau ngày theo Đạo Công Giáo - tôi vẫn còn giữ nguyên vẹn niềm vui mỗi khi có dịp đề cập đến cuộc hoán cải của tôi. Tôi xin quả quyết:

- Có thể giới siêu nhiên mặc khải và nhắc nhở tôi không được từ chối việc tuân phục Giáo Hội Công Giáo.

Và kinh nghiệm của tôi không mang tính chất thuần túy chủ quan.

Lớn lên trong Giáo Hội Anh Giáo và được giáo dục bởi những người tốt lành và đạo đức, tôi sớm chú ý đến những vấn đề chính yếu gây tranh luận, đến các sự việc của Giáo Hội nói chung, đến lịch sử Giáo Hội và Phụng Vụ. Vấn đề muốn biết xem có thể mặc cho Giáo Hội Anh Giáo một hình thức mang về “Công Giáo” nhiều hơn không, ám ảnh tôi rất nhiều. Tôi mất nhiều thời giờ cho vấn đề này. May mắn thay, các tìm hiểu này khơi động nơi tôi lòng yêu chuộng vẻ đẹp mà tôi không bao giờ đánh mất.

Tôi có Vú Nuôi mà tôi xem như người mẹ thứ hai. Vú sống trong gia đình tôi 50 năm trời và Vú rất thương yêu tôi. Vú có tâm hồn thật “Công Giáo”, an bình, nghiêm chỉnh và luôn sẵn sàng thực hành hy sinh. Vú cầu nguyện không biết mỏi mệt. Tôi nhớ như in ngày tôi đồng dạc nói với Vú, câu nói nặng mùi “Anh Giáo”:

- Chúng ta cũng thế, chúng ta là tín hữu Công Giáo!

Vú điềm tĩnh trả lời:

- Mãi đến hôm nay con mới nhận thấy điều này sao?

Vú có lý khi nói với tôi như thế!

Tôi không biết lời nguyện cầu của Vú có ảnh hưởng nào trên con chiên lằm đường lạc lối là chính tôi? Chỉ có điều tôi biết chắc là cuộc sống của Vú lôi cuốn tôi rất nhiều. Tôi như còn trông thấy Vú ngồi ở cuối chiếc giường bé nhỏ của tôi và như còn nghe tiếng động nhẹ nhàng các ngón tay Vú lướt trên các hạt chuỗi, miệng lâm râm lần hạt Mân Côi kính Đức Mẹ MARIA.

Mặc dầu còn trẻ, tôi đã là giảng sư cho một đại học tại Anh Quốc. Lúc đó tôi hoàn toàn đánh mất Đức Tin. Nhưng tôi có nhiều liên hệ với các nhân vật tôn giáo. Tôi có thể nói mình là bạn của một Giám Mục Anh Giáo. Nhà ngài luôn mở rộng cửa đón tiếp tôi. Vị Giám Mục là một học giả uyên thâm, từng dịch thuật các tác phẩm của một trong các Giáo Phụ. Từ lâu tôi vẫn xác tín:

- Thật ngỡ ngàng nếu cứ khăng khăng quả quyết Giáo Hội tại Anh vẫn luôn là Giáo Hội Công Giáo, y như trước thời cải cách vậy!

Sau khi lập gia đình, tôi tham khảo tất cả các sách báo viết về Anh Giáo. Một ngày, tôi viết cho người anh em họ là mục sư Anh Giáo:

- Tôi xác tín người nào tự xưng tín hữu Kitô thì đồng thời phải tuân phục Giáo Hội Công Giáo.

Thế nhưng tôi đặt vấn đề hoàn toàn trên phạm vi lý thuyết.

Không đầy một năm sau khi lập gia đình, hiền thê tôi đột ngột qua đời. Thế là tôi cứ quay cuồng trong đầu các sự kiện đã xảy ra. Tôi bắt đầu đặt lại vấn đề cuộc sống tuyệt đối. Tôi dồn trọn mọi câu hỏi vào chính bản thân:

- Tôi từ đâu đến? Rồi đi đâu? Tại sao tất cả mọi sự lại như thế? Trong cái hố sâu hỗn mang ấy, phải chăng có cái gì đó nâng đỡ con người, một mình đối diện với định mệnh???

Một điều rõ ràng đối với tôi: cuộc đời không thể chỉ thuần duy lý!

Tôi không thể biết lời cầu nguyện của bạn hữu ảnh hưởng trên tôi tới mức độ nào? Tôi chỉ biết một điều là suốt trong thời gian thử thách, tôi không bao giờ tìm cách phản loạn, chống lại định mệnh hay nguyên rủa THIÊN CHÚA. Không! Không bao giờ! Sau này, khi tôi tâm sự điều ấy với một Linh Mục Công Giáo, vị này nói với tôi:

- Đây là một ơn rất lớn!

Có lẽ từ lâu tôi từng thâm tín:

- Chỉ mình Giáo Hội Công Giáo mới rao giảng một Kitô Giáo chân thật. Vậy thì, hãy gia nhập Giáo Hội Công Giáo!

Năm 1894, chính Đức Cha Fabre, Giám Mục Montréal (Canada) tiếp nhận tôi vào Giáo Hội Công Giáo cùng với ông Alexander, mục sư Anh Giáo.

Ông Alexander ở cùng nhà với tôi, kể từ khi tôi góa vợ. Ông là bạn chí thân vô cùng tuyệt diệu. Ông gia nhập Dòng Ba Phanxicô và trước khi qua đời, ông xin được đặt vào quan tài với chiếc áo dòng Ba Phanxicô. Ông có Đức Tin vững chắc. Sau khi trở lại Công Giáo, ông đốt tất cả các bài giảng ông soạn trong thời kỳ còn là mục sư Anh Giáo. Cuộc đời ông như được gồm tóm trong một tác động duy nhất:

- Tận hiến cho THIÊN CHÚA và cho anh chị em đồng loại.

Việc ông trở về với Giáo Hội Công Giáo có thể coi là phần thưởng của cuộc đời luôn cố gắng họa lại hình ảnh THIÊN CHÚA trong nét đẹp hoàn hảo nhất.

Về phần tôi, tôi ân hận mỗi ngày vì không thể nào quỳ gối, lột trần cái lạc giáo và áp chế của con người. Thiên nhiên và ơn thánh dạy chúng ta:

- Chân lý thì độc nhất. Luật Chúa thì bất biến. Giáo Hội

Công Giáo gìn giữ Luật Chúa. Giáo Hội là Đức Chúa GIÊSU KITÔ hoặc không là gì cả.

Chứng từ của Giáo sư Stockley, từ mục sư Anh Giáo trở lại Công Giáo.

... Đức Chúa GIÊSU ngược mắt lên Trời và cầu nguyện rằng: **"Lạy CHA Chí Thánh, xin gìn giữ các môn đệ trong danh CHA mà CHA đã ban cho Con, để họ nên MỘT như Chúng Ta. Khi còn ở với họ, Con đã gìn giữ họ trong danh CHA mà CHA đã ban cho Con .. Con đã truyền lại cho họ Lời CHA và thế gian đã ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Con không xin CHA cất họ khỏi thế gian, nhưng xin CHA gìn giữ họ khỏi ác thần. Họ không thuộc về thế gian cũng như Con đây không thuộc về thế gian. Xin CHA lấy sự thật mà thánh hiến họ. Lời CHA là Sự Thật. Như CHA đã sai Con đến thế gian, thì Con cũng sai họ đến thế gian. Vì họ, Con xin thánh hiến chính mình Con, để nhờ Sự Thật, họ cũng được thánh hiến"** (Gioan 17,11-19).

("Stella Maris", Mars/1997, n.302, trang 31-32)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt